

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27742 van 26 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 12 februari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 augustus 2005 het Rijk binnen en diende op 5 augustus 2005 een asielaanvraag in. Op 27 juli 2006 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en een katholieke tamil te zijn afkomstig uit het Jaffna-regio. U bent ongehuwd en kapper van beroep. In september 1991 controleerden de mariniers uw kapsalon te Mallavi. Twee verdachten zouden weggelopen zijn en een zak met wapens achtergelaten hebben. U werd opgepakt op verdenking van samenwerking met de “LTTE” (Liberation Tigers of Tamil Eelam) of “EPDP” (Eelam People’s Democratic Party). U werd meegenomen naar een legerkamp te Vavuniya en er hardhandig ondervraagd. In december 1991 kwam u vrij door tussenkomst van een boedhistische monnik. De daaropvolgende jaren diende u meermaals te vluchten vanwege de gespannen situatie tussen de “LTTE” en het Sri Lankaanse leger. Geregeld werd u kortstondig opgepakt bij controles. U werd benaderd door*

de "LTTE" om lid te worden, maar u ging er nooit op in. In augustus 2004 werd uw neef wegens landverraad vermoord door de "LTTE". Op 2 februari 2005 was u met uw oom in Vavuniya op de markt, toen het leger verscheidene mensen oppakte naar aanleiding van een granaataanval. U werd opgesloten in het legerkamp van Vavuniya en vanwege uw oude littekens dachten de soldaten dat u betrokken was bij de "LTTE". U werd zwaar onder druk gezet om leden van de "LTTE" te identificeren. U duidde uiteindelijk drie personen aan (slechts van één van hen had u het vermoeden dat hij een "LTTE"-lid was). Op 26 februari 2005 werd u zonder verdere rechtsgevolgen vrijgelaten. Op 13 april 2005 werd u meegenomen door de "LTTE" en verhoord in hun kamp. U gaf toe drie personen te hebben aangegeven en hierna werd u enkele dagen opgesloten in een ondergrondse bunker. Vervolgens werd u verplicht de "LTTE" te helpen bij het onderhouden van hun kamp. Op 7 juni 2005 was u met vier andere gevangenen in een bos aan het werken en werden jullie bewaakt door twee "LTTE"-leden. U hoorde schoten en zag dat de twee bewakers gedood waren door drie medegevangenen. U werd gedwongen om op de tractor plaats te nemen en jullie reden verschillende uren door de jungle. Vervolgens diende u af te stappen en liep u alleen verder. U vroeg aan lokale bewoners om uw tante te waarschuwen. Samen met uw oom vluchtte u naar Puttalam, waar u zich een week verstopte. Vervolgens ging u naar Silabam, waar u een maand ondergedoken leefde. U vermoedde dat de "LTTE" naar u op zoek was vanwege de dood van hun twee leden. Uw oom contacteerde een reisagent en jullie gingen naar Colombo alwaar u één week verbleef. Op 23 juli 2005 verliet u in het bezit van een vals Sri Lankaans paspoort uw land en reisde per vliegtuig naar Italië. Vervolgens kwam u per wagen naar België en vroeg op 5 augustus 2005 asiel aan. U legde volgende documenten voor : een "true copy" en Engelse vertaling van uw geboorteakte (afgeleverd 15 september 2005 te Jaffna) en een brief van het dorps hoofd Ratnagopai (Grama Officer Mallavi, opgesteld 23 september 2005). Bij een terugkeer naar Sri Lanka vreest u te zullen worden doodgeschoten door de Sri Lankaanse autoriteiten of de "LTTE". Via een vriend vernam u dat uw ouders meerdere keren bezoek kregen van de "LTTE" en ze naar u op zoek zijn. Ook zou uw vader ongeveer één maand door de "LTTE" zijn vastgehouden om uw verblijfplaats te achterhalen."

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Nopens de status van vluchteling.

3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt enkel een kopie van een geboortecertificaat neer maar geen originele identiteitsdocumenten met foto. Verzoeker toont niet aan waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. De loutere bewering "dat deze ook niet in zijn bezit zijn" en hij ze "dus ook niet kan voorleggen" kan bezwaarlijk beschouwd worden als een aannemelijke verklaring. Verzoeker beweert dat zijn identiteitskaart werd afgenomen door het LTTE, wat niet kan overtuigen gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen met het LTTE (zie infra). De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst er bovendien terecht op dat gezien de jarenlange gespannen situatie in Sri Lanka identiteitscontroles een

courante praktijk waren. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij ongemoeid zonder identiteitsdocumenten in oorlogsgebied kon verblijven. Zijn verklaringen hieromtrent zijn onvoldoende en ondergraven zijn geloofwaardigheid.

4. Het attest van een dorps hoofd staft evenmin verzoekers voorgehouden identiteit noch het asielrelaas. Dergelijke getuigenissen opgesteld op vraag van verzoeker, komen voor als complaisancestukken, gemaakt voor onderhavige procedure en hebben slechts een relatieve bewijswaarde. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt bovendien terecht op dat het attest inhoudelijk niet strookt met verzoekers beweringen, aangezien verzoeker verklaarde gevlucht te zijn uit vrees voor het LTTE, terwijl het attest stelt dat verzoeker diende te vluchten omwille van vervolging door het Sri Lankaanse leger en door de illegaal gewapende Tamilstrijders.
5. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht geen geloof aan het voorgehouden asielrelaas gelet op verschillende tegenstrijdigheden, vaagheden en onwetendheden in zijn verklaringen. Deze worden als volgt weergegeven in de bestreden beslissing:

*“Voorts legde u een flagrant tegenstrijdige verklaring over uw aanvaring met de Sri Lankaanse leger in februari 2005. Zo stelde u zowel tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken en als tijdens het gehoor in dringend beroep dat u onder dwang akkoord ging om “LTTE”-leden te identificeren en u **vier personen** aanduidde (zie gehoorverslag DVZ p. 14 en DB p. 13-14). Terwijl u tijdens het gehoor ten gronde uitdrukkelijk verklaarde maar **drie personen** te hebben aangeduid (zie gehoorverslag TG p. 6-7). Dit ondermijnt ten zeerste uw ingeroepen aanvaring met het Sri Lankaanse leger. Bovendien is uw uitleg over de identificatie (“line-up”) bevreemdend. Zo beweerde u een jutezak met twee gaten erin over uw hoofd te hebben gehad en vanuit een andere kamer via spiegelglas de “LTTE”-leden te hebben geïdentificeerd. Aangezien u beweerde dat de andere verdachten u niet konden waarnemen vanwege het spiegelglas, is het zeer bevreemdend dat u alsnog een jutezak over uw hoofd zou hebben gekregen. Geconfronteerd met deze vaststelling begreep u ook niet waarom dit zo verliep (zie gehoorverslag TG p. 8). Ook over uw aanvaringen met de “LTTE” in 2005 legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo beweerde u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken en in dringend beroep aan de “LTTE” toe te hebben gegeven **vier personen** te hebben geïdentificeerd tijdens uw opsluiting door het Sri Lankaanse leger (zie gehoorverslag DVZ p. 15 en DB p. 19). Terwijl u tijdens het gehoor ten gronde verklaarde de “LTTE” maar over de identificatie van **drie personen** te hebben ingelicht (zie gehoorverslag TG p. 13). Verder stelde u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u samen met **7 à 8 andere personen** gelijkaardig werk verrichtte voor de “LTTE” tijdens uw opsluiting (zie gehoorverslag DVZ p. 15). Tijdens het gehoor ten gronde beweerde u evenwel telkens maar **vijf andere gevangenen** te hebben gezien tijdens het verrichten van werkzaamheden voor de “LTTE” (zie gehoorverslag TG p. 10). Verder dient opgemerkt dat u in de loop van uw asielprocedure opvallend vaag en onwetend was over een aantal essentiële gebeurtenissen. Zo weet u niet of uw ouders of derden iets ondernomen hebben toen u werd meegenomen door de “LTTE” in 2005. Gevraagd om het “LTTE”-kamp te beschrijven waar u ruim twee maanden werd vastgehouden en dat nabij u woonst gelegen was, kende u bij benadering niet het aanwezige aantal “LTTE”-leden, wist u niet waarvoor dit kamp diende, heeft u geen idee over het aantal gevangenen, kende u het “LTTE”-kamp en de kampleider niet bij naam, kende u aanvankelijk geen en dan toch weer wel “tigers” van dit kamp bij naam (zie gehoorverslag TG p. 5, 10 en 11). U beschreef weinig overtuigend het enige stenen huis in dit “LTTE”-kamp (zie gehoorverslag TG p. 11-12). Verder weet u evenmin wat er met uw kapperszaak gebeurd is na uw vertrek uit Sri Lanka (zie gehoorverslag DVZ p. 16 en TG p. 5). Uw bewering dat er geen rechtstreeks contact mogelijk is met uw ouders vanwege bedreigingen door de “LTTE” is niet geloofwaardig. Uw vader verbleef immers recentelijk, volgens uw verklaringen, ook te Jaffna en Colombo vanwege medisch onderzoeken/behandelingen en kon aldoende probleemloos (per telefoon) met u contact opnemen (zie gehoorverslag TG p. 2). Uit bovenstaande vaststellingen dient opgemerkt dat uw relaas een ingestudeerd karakter vertoont en u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève te moeten koesteren”.*

- 5.1. Verzoeker stelt *“Het feit dat hij de benaming van de act niet kent waarop hij is aangehouden maakt niet dat men aan hem moet twijfelen als het om een*

ingestudeerd verhaal zou gaan zou dergelijke informatie hem zeker zijn meegedeeld en zou hij dit zeker kennen. Dit is eerder een bewijs dat hij alles wat hij verteld heeft daadwerkelijk heeft meegemaakt.” Dat verzoeker zijn voorgehouden arrestatie en opsluiting niet nader kon toelichten kan echter bezwaarlijk beschouwd worden als een indicatie dat het asielrelaas waarachtig is. De Raad merkt bovendien op dat zijn vage verklaringen op dit punt slechts een onderdeel uitmaken van de motivering van de bestreden beslissing, die als een geheel dient te worden gelezen.

- 5.2. Verzoeker stelt dat hij *“drie personen”* identificeerde en *“geen vier zoals verkeerdelijk is genoteerd op DVZ.”* Deze a posteriori aanpassing van zijn verklaringen vindt geen grondslag in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij vier personen identificeerde (verslag DVZ, 16/08/2005 en 23/08/2005, p.14) dit verslag werd aan verzoeker *“voorgelezen in het Tamil”* en verzoeker heeft het verslag voor akkoord ondertekend. Er zijn geen elementen die erop wijzen dat verzoekers verklaringen verkeerd genoteerd werden. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat hij ook op het Commissariaat-generaal in de fase dringend beroep verklaarde dat hij vier personen identificeerde (gehoorverslag CGVS, 26/09/2005, p.14). Verzoekers verklaringen komen verzonnen voor te meer daar zijn beschrijving van deze feiten *“Hij moest dit uitvoeren met een jutezak over zijn hoofd en met de verdachten achter spiegelglas, dit is geen andere versie, men moet dit gewoon samen lezen”* eerder fantasierijk zijn en weinig nuttig noch logisch. Hoe dan ook indien verzoeker onder deze omstandigheden verplicht was mensen te verraden dient hij dit coherent te kunnen verklaren wat niet het geval is. Verzoekers lichtzinnige verklaringen omtrent een ingrijpend feit en een daad waaraan vele negatieve consequenties zijn verbonden voor de verklikte personen en hun families, kunnen er slechts op wijzen dat verzoeker de ernst van deze gebeurtenis niet kan inschatten en plaatsen in de context van de Sri Lankaanse oorlog. Dit ondergraaft verder verzoekers band met Sri Lanka.
- 5.3. Verzoekers verblijf in Puttalam kan, zo mogelijk, nog minder overtuigen. Verzoeker is een volwassen man die beweert ondergedoken te zijn. Het is dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat hij hierover ontwijkend en vaag blijft. Verzoeker kan niet nauwgezet toelichten wanneer, bij wie (vrienden van moeder) of waar dit was.
- 5.4. Verzoeker stelt dat hij *“moet voor LTTE in hun kamp werken meestal samen met ene zevental anderen doch de dag dat het voorval en de daaropvolgende ontsnapping zich heeft voorgedaan was hij slechts met vijf anderen.”* Verzoekers poging zijn tegenstrijdige verklaringen post-factum te verzoenen kan niet overtuigen. Uit het gehoorverslag blijkt immers duidelijk *“telkens zag KV 5 andere gevangenen (...) elke keer zag KV 5 of 6 nieuwe gezichten van gevangenen”* (gehoorverslag CGVS, 4/7/2006, p.10) wat klaarblijkelijk in strijd is met zijn beweringen in het verzoekschrift.
- 5.5. Verzoeker biedt evenmin een aannemelijke verklaring voor de onwetendheden die hem worden aangewreven. Wat zijn ouders betreft stelt verzoeker dat hij er niet bij was en dit *“via derden”* moest vernemen. Met betrekking tot het legerkamp stelt verzoeker dat hij *“heeft de beschrijving gegeven die hij kon”* en aangaande zijn kapperszaak dat *“Het was ook het minste van zijn zorgen wat er met zijn kapperszaak was gebeurd hij had wel andere zorgen aan zijn hoofd.”* Verzoeker bevestigt aldus zijn onwetendheid alsook dat hij, benevens het latere contact dat blijkt uit het verzoekschrift tot voortzetting niet afdoende inspanningen heeft gedaan zich te informeren. Uit het CGVS-verhoor van 26 september 2005 blijkt dat hij niet weet hoe dikwijls hij werd aangehouden (*“veel, het was over langere periode ik weet het dus niet goed*), noch met wie hij gearresteerd werd (*“met 15-20 anderen, ik kende er niemand van”*), of door wie. Verzoeker doet enkele boude beweringen zonder dit minimaal te kunnen toelichten. Voor zover hij verklaart de aangebrachte feiten te hebben meegemaakt dient hij dit nauwgezet en overtuigend te kunnen toelichten. Verzoekers onwetendheden en tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de

geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas en zijn dermate ontoereikend dat hij zijn verblijf in Sri Lanka niet aannemelijk maakt. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven aan.

- 5.6. Verzoeker wijst op de algemene situatie in Sri Lanka die "*sinds zijn vertrek uit SRI LANKA volledig geëscaleerd*" is. Verzoeker legt na de zitting nog een update neer van de thans heersende situatie in Sri Lanka. Het volstaat echter niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en "mediaberichtgeving" dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verzoeker dient in de eerste plaats zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen. Zijn verklaringen kunnen niet overtuigen, noch aannemelijk maken dat hij daadwerkelijk bekend is met Sri Lanka.
6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

7. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
8. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoeker. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.
 - 8.1. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker, behoudens een kopie van een geboorteakte waarvan niet is aangetoond dat het hem betreft, geen documenten neerlegt aangaande zijn identiteit, nationaliteit en verblijf alvorens zijn aankomst in België. Verzoeker schendt derhalve de medewerkingsplicht en maakt het de Raad bewust onmogelijk een correct beeld te krijgen van zijn verblijfsrechtelijke status alvorens zijn vertrek en van zijn huidige staatsburgerschap. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692) te meer nu blijkt dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is en zijn verklaringen dermate ontoereikend zijn dat zijn verblijf in Noord-Sri Lanka geheel ongeloofwaardig is en hij geen specifieke band met Sri Lanka aantoont. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Sri Lanka.
9. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
10. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

